तामिस्रमन्धतामिस्रं महारौर्वरौर्वौ। नर्कं कालमूत्रं च मक्।नर्कमेव च ॥ दद॥ मञ्जीवनं मक्विवीचिं तपनं सम्प्रतापनं। संकातं च सकाकोलं कुझलं पृतिमृत्तिकं ॥ दर ॥ लोक्शंकुमृतीषं च पन्यानं शाल्मलीं नदीं। म्रामिपत्रवनं चैव लोक्दार्कमेव च ॥ १०॥ एतिहर्तो विद्यांमो ब्राक्ताा ब्रक्तवादिनः। न राज्ञः प्रतिगृह्णित प्रत्य श्रेयोऽभिकां विषाः ॥ ११ ॥ ब्राक्ने मुद्धर्ते बुध्येत धर्मार्थी चानुचित्तयत्। कायत्नेशांश्च तन्मूलान् वेद्तवायमेव च॥ १२॥ उत्थायावश्यकं कृता कृतशीचः समाहितः। पूर्वां सन्धां तपंस्तिष्ठत् स्वकाले चापरां चिरं ॥ १३ ॥ म्राषयो दीर्घमन्ध्यवाद्दीर्घमापुर्वाष्ट्रपः। प्रज्ञां यशश्च की त्रिं च ब्रक्तवर्चसमेव च ॥ १४॥ श्रावण्यां प्रौष्ठपयां वाप्युपाकृत्य यथाविधि। युक्तप्रक्नदांस्यधीयीत मासान् विप्रोऽइपञ्चमान् ॥ १५॥ पुष्ये तु इन्द्सां कुर्याद्विहरूत्सज्जनं दिजः। माघशुक्तस्य वा प्राप्त पूर्वाह्न प्रथमे इति ॥ १६॥